

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/166/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212204202
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4212204202.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v právnej veci navrhovateľky: GENERAL FACTORING a.s. IČO 35 838 825 so sídlom Bratislava, ul. Košická 56, v konaní zast. Jakubčák, advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Bratislava, ul. Michalská 14 proti odporcovi: X/ W. H., T.. XX.X.XXXX, Z. X/ J. H., T..X.X.XXXX, B. B. H. U. XXX , o zaplatenie 5.503,98 Euro s prísl., sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Odporcovia 1, 2 sú p o v i n n í navrhovateľovi zaplatiť spoločne a nerozdielne 1 262,50 Euro ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 262,50 Euro za čas od 18.2.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100,- Euro, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 40 dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 19.8.2011 navrhovateľka súdu doručila návrh, ktorým sa domáhala, aby súd odporcov zaviazal zaplatiť jej 7629,82 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7000,29 Euro za čas od 22.12.2010 do zaplatenia , úrokom vo výške 10,60% zo sumy 7000,29 Euro za čas od 22.12.2010 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že jej právny predchodca obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 so sídlom Bratislava ul. Tomášikova 48 dňa X.X.XXXX uzavrela s odporcami zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej zmluvy poskytla úver odporcom úver v sume 4979,09 Euro (150 000,- Sk) za týchto podmienok: ročná úroková sadzba 10,60 % , výška splátok 70,14 Euro (2113,- Sk), prvú splátku odporcovia mali zaplatiť dňa 20.10.2005 a poslednú splátku 20.8.2015. Odporcovia však svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy si riadne neplnili, preto ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky výška nesplatenej úverovej istiny bola 7.000,29 Euro, úroky z omeškania v sume 629,53 Euro. Keďže odporca napriek jej výzve nezaplatil túto pohľadávku, uplatňuje si úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.029,- Euro ako aj úroky z omeškania vo výške 9%.

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 25.6.2013 č.k. 6C/166/2012-157 odporcov zaviazal navrhovateľke zaplatiť spoločne a nerozdielne 2.125,84 Euro, ako aj úrok z omeškania zo sumy 2.125,84 Euro vo výške 9 % ročne za čas od 18.2.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100 Euro, vo zvyšku návrh zamietol a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V dôsledku odvolania navrhovateľa tento rozsudok konajúceho súdu v jeho zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra č.k. 9Co 335/2013-182 a vec bola

vrátená tunajšiemu súdu v tomto rozsahu na nové konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd vykonať dokazovanie vypočutím navrhovateľa nemohol, pretože na pojednávanie sa nedostavil. Jeho právny zástupca uviedol, že odporcovia sú spotrebiteľia, preto navrhovateľ tento úver považuje za spotrebiteľský úver. Pôvodný veriteľ mal síce právo zosplatniť celý úver, nebolo však to jeho povinnosťou, a ak tak neučinil, to je len nevyužitie práva.

Odporcovia ako účastníci konania uviedli, že zodpovedá skutočnosti, že právnym predchodcom navrhovateľa im bol poskytnutý úver v sume 150 000 Sk. Okrem tej sumy, na zaplatenie ktorej už boli zaviazaní rozsudkom tunajšieho súdu v tejto veci, nie sú ochotní navrhovateľovi zaplatiť žiadanú sumu, pretože ak by mali ešte zaplatiť to, čo žiada navrhovateľ, v tom prípade by to bolo neúmerne vysoká suma k tomu, čo na základe úverovej zmluvy dostali. Ak by ich súd zaviazal na zaplatenie nejakej sumy, žiadali, aby im súd povolil mesačné splátky max. v sume 100 Euro, pretože aj v súčasnosti sa vedie proti nim exekúcia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa X.X.XXXX, Obchodných podmienok právnej predchodkyne navrhovateľa na poskytnutie spotrebiteľského úveru, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010, odstúpenia zo dňa 17.2.2011 od zmluvy a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 9.9.2005 odporcovia s veriteľkou : Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 so sídlom Bratislava ul. Tomášikova 48 uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere. Dňa 21.12.2010 pôvodná veriteľka ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávok s navrhovateľom, predmetom ktorej bola (a) pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvorili odporcovia s pôvodným veriteľom . Obchodná spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o (ktorá bola splnomocnená veriteľom na vykonanie všetkých úkonov v súvislosti s týmto dlhom) listom zo dňa 17.2.2011 oznámila odporcom, že veriteľ odstúpuje od zmluvy o úvere a vyzval odporcov na okamžité zaplatenie celého dlhu.

V tomto konaní sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 7629,82 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7000,29 Euro za čas od 22.12.2010 do zaplatenia, úrokov vo výške 10,60% ročne z tejto sumy za čas od 22.12.2010 do zaplatenia. Keďže odporcovia už boli zaviazaní právoplatne na zaplatenie sumy 2125,84 Euro, predmetom tohto konania je uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie 5.503,98 Euro s prísl., pričom vznik svojej spornej pohľadávky navrhovateľ vyvodzuje zo zmluvy o splátkovom úvere. V čase vyhlásenia tohto rozhodnutia konajúcemu súdu je známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z roku 2015, ktoré rieši charakter úverovej zmluvy uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, preto konajúci súd predmetný nárok navrhovateľa právne posúdil ako nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nasledovne:

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa §-u 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 1.4.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom 9.9.2005 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 4 ods. 1a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom 9.9.2005

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ <javascript: %20fZzSRInternal('14610',%20'17456709',%20'0',%20'0',%20'0',%20'2125')> obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov.

Zmluvu zo dňa 9.9.2005 uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, pretože pri uzatváraní tejto zmluvy odporcovia konali ako spotrebiteľia a právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ. Súd zdôraznene poukazuje na to, že v konaní po zrušení veci odvolacím súdom ani sám navrhovateľ nespochybnil spotrebiteľský charakter úveru poskytnutého jeho právnym predchodcom odporcom.

Predmetná zmluva bola uzatváraná síce podľa §-u 497 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak zákonom číslo 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona č. 323/1992 Zb. bolo novelizované ust. §-u 52 ods.1 OZ, a od účinnosti tohto zákona - 1.1.2008 podľa §-u 52 ods.1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V ustanovení §-u 879j zákona č.568/2007 Z.z. je zakotvené, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.2008, preto súd predmetnú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú aj napriek tomu, že zmluva odkazuje na ust. §-u 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Okrem toho aj podľa ust. §-u 52 ods.2 tretia veta OZ v znení účinnom od 1.4.2014 sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Takýto záver je v súlade aj ustanovením §-u 52 ods.2 tretia veta OZ v znení účinnom od 1.4.2014

pretože právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom. Z obsahu zmluvy uzatvorenej medzi odporcami a právnym predchodcom navrhovateľa je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal pôvodný veriteľ odporcov pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcov, pričom tí obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili.

Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o splátkovom úvere je treba posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Z citovaného ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z §-u 2 ods.2 písm. g) zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov; pričom zároveň zakotvuje, že ak nie je tento údaj uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva vo svojom článku I. uvádza výšku úveru, jeho spotrebný charakter bez určenia účelu, výšku úrokovej sadzby, výšku splátok aj ich periodicitu, dátum splatnosti prvej aj poslednej splátky, avšak neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) v tomto článku. Tento údaj dodávateľ umiestnil v texte zmluvy tak, že bežný spotrebiteľ tento údaj ani nie je schopný registrovať. Zrejme sa takto dodávateľ spoliehal na to, že pozornosti bežného spotrebiteľa tento dôležitý údaj ujde. Takéto konanie súd považoval za nekalú obchodnú prax, (ktorá však je v spotrebiteľskom práve absolútne neprípustná) a predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu, ktorá neobsahuje túto podstatnú náležitosť podľa zákona č. 258/2001 Z.z §-u 2 ods.2 písm. g). Takto potom predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. To potom znamená, že navrhovateľ môže žiadať od odporcov vrátenie len úverovej istiny bez úrokov a bez akýchkoľvek poplatkov. Je bezpochybné, že odporcom právna predchodkyňa navrhovateľa poskytla úver v sume 4979,09 Euro (150 000.- Sk), z ktorej sumy odporcovia zaplatili v splátkach 1590,75 Euro. Odporcovia teda majú vrátiť navrhovateľovi sumu 3388,34 Euro. Odporcovia však už boli rozsudkom zo dňa 25.6.2013 č.k. 6C/166/2012-157 zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť spoločne a nerozdielne 2.125,84 Euro, ako aj úrok z omeškania zo sumy 2.125,84 Euro vo výške 9 % ročne za čas od 18.2.2011 do zaplataenia, preto súd vzhľadom na vyššieuvedené odporcov zaviazal navrhovateľovi zaplatiť sumu (3388,34 Euro - 2125,84 Euro =) 1262,50 Euro.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bezpochybne vyplýva, že veriteľ listom zo dňa 17.2.2011 (prostredníctvom ňou splnomocnenej obchodnej spoločnosti Platiť sa oplatí s.r.o.) oznámil odporcom, že odstupuje od zmluvy o splátkovom úvere a vyzval ich na okamžité zaplataenie dlhu vyplývajúceho zo spornej spotrebiteľskej zmluvy. Treba preto mať za to, že odporcovia od 18.2.2011 (deň po splatnosti celého dlhu) sa dostali do omeškania, preto súd navrhovateľovi priznal úroky z omeškania a to v súlade s ust. §-u 517 ods.2 OZ v vo výške stanovenej v §-e 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z v znení účinnom od 1.1.2009 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd vzhľadom na terajšiu sociálnu situáciu odporcov (odporkyňa nezamestnaná, zárobok odporcu v sume 437,94 Euro, z ktorého sa vykonávajú už exekučné zrážky) povolil im v súlade s ust. §-u 160 ods.1 OSP spornú pohľadávku s prísl. zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Nad prisúdenú sumu súd návrh považoval za nedôvodný, preto ho zamietol.

Súd odstúpenie od zmluvy vykonaný listom zo dňa 17.2.2011 posudzoval podľa §-u 48 OZ a dospel k záveru, že medzi účastníkmi tohto právneho vzťahu bol dohodnutý iný okamih zániku zmluvy, ako má na mysli ust. §-u 48 to znamená, že zánik zmluvy bol dohodnutý *ex nunc* a nie *ex tunc*, z tohto dôvodu nebolo možné uplatnený nárok navrhovateľa posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Námietku premlčania súd posudzoval právne a skutkovo nasledovne:

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Celý dlh sa stal splatný dňom 17.2.2011. Návrh navrhovateľ na súd podal dňa 5.3.2012 teda návrh bol podaný pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, preto súd opakovanú námietku premlčania odporcov považoval za nedôvodnú a pri rozhodovaní na ňu neprihliadol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP keď pri čiastočnom úspechu oboch účastníkov vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (exekučný poriadok) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.